

Zorgen voor elkaar

1 Thessalonicenzen 5:12–28

Rev Dr Jos Strengtholt

St Michael's Church, Heliopolis, 27 November 2011

In de kerkelijke kalender van de meeste kerken wereldwijd is dit weekend het eerste weekend van de Advent. De Adventstijd helpt ons om ons voor te bereiden op Kerstmis, om terug te denken aan de komst van Jezus Christus, lang geleden. Maar deze periode wijst ons ook vooruit: naar de wederkomst van Christus in de toekomst.

Onze Heer komt!

Wat een belofte, midden in de chaos van onze dagen hier in Caïro. Het leven dat we nu leiden is niet het enige, er gaat iets veel beters komen.

Dat is een enorme bemoediging als je

problemen hebt, als je vrienden en familie verliest aan de dood, als je er soms geen gat meer in ziet.

Er gaat iets beters komen en daar zien we in de Adventstijd naar uit.

Heiligheid

Paulus heeft in zijn brief aan de piepjonge gemeente in Thessalonica veel gesproken over de noodzaak van een christelijke levensstijl in het licht van de wederkomst van Jezus Christus.

En nu, in het laatste hoofdstuk van zijn brief aan die gemeente, geeft hij een hele reeks korte, krachtige, afsluitende aanwijzingen. Nogal staccato. Zoals je de marsorders geeft aan een leger.

Centraal staan de woorden van 1 Thessalonicenzen 5:23–24:

Moge de God van de vrede Zelf u geheel en al heiligen, en mogen uw geheel oprechte geest, de ziel en het lichaam onberispelijk bewaard worden bij de komst van onze Heere Jezus Christus. Hij Die u roept, is getrouw: Hij zal het ook doen.

Sommigen gebruiken deze tekst vooral als bewijs dat de mens uit drie delen bestaat: geest, ziel en lichaam. Maar het gaat Paulus om je totale heiliging, in alle onderdelen van je bestaan, het gaat hem er niet om om informatie te geven over hoe we als mens in elkaar zitten.

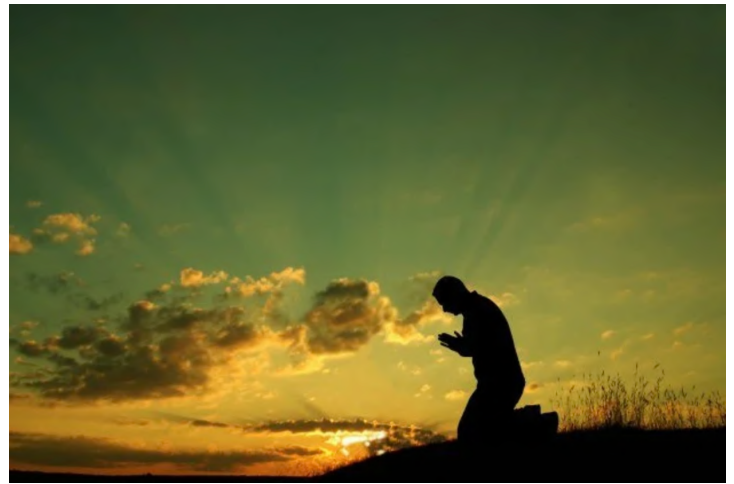
In Mattheüs 10:28 zegt Jezus: "Wees niet bevreesd voor hen die het lichaam doden en de ziel niet kunnen doden, maar wees veeleer bevreesd voor Hem Die zowel ziel als lichaam te gronde kan richten in de hel." Moeten we daar dan uit concluderen dat de mens uit twee delen bestaat: lichaam en ziel?

Of luister naar Markus 12:30: "U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand en met heel uw kracht." Heb je meegeteld? Hart, ziel, verstand, kracht. Zouden we dan moeten zeggen dat de mens uit vier delen bestaat?

Jezus en Paulus proberen ons hier geen lesjes psychologie te geven. Wat Paulus duidelijk wil maken, is dit: ons hele bestaan moet heilig en onberispelijk zijn.

Dat is me nogal een opdracht he? Midden in de duisternis van onze tijd is dat ons christelijk doel. Niets in ons leven valt erbuiten, alles in ons bestaan is bedoeld om God te dienen.

Geen donkere hoekjes in ons hart.
Geen kleine slechte gewoontes die we maar steeds goedpraten. Gods verlangen is dat Hij ons volledig heiligt.

Is dat moeilijk? Ja, natuurlijk. Wie heeft ooit gezegd dat het leven met Jezus Christus makkelijk is? O ja, natuurlijk, we kennen ze, de predikers van een mager evangelie: 'God wil je alles geven wat je maar wenst, geld, gezondheid, een prettig leven. Je bent gemaakt voor geluk.'

Ik kom dit in de bijbel niet tegen. De nadruk bij Paulus in zijn brief ligt op wat God van ons verwacht: heiligheid. En gelukkig, samen met het gebod tot heiligheid geeft onze Heere ook hulp.

Paulus spreekt niet alleen over heiligheid als een opdracht, maar ook als een belofte: "Hij die u roept is trouw; Hij zal het ook doen."

Hij zal je helpen op je pad van heiligmaking. Paulus kon daar zeker van zijn, omdat Timotheüs de gemeente in Thessalonica had bezocht en was teruggekomen met goed nieuws: de gemeente leefde in geloof, hoop en liefde.

Als jij in Jezus Christus gelooft, is zijn Geest aan het werk in jou. Dat is iets om God voor te danken.

Hoe doet God dat dan?

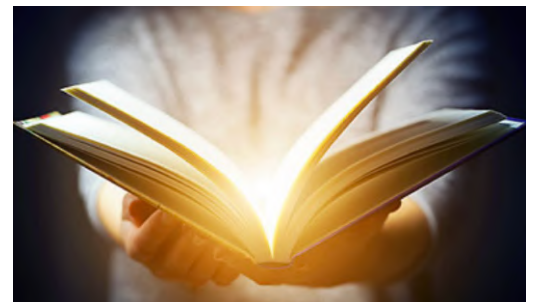
Paulus zegt: "Hij die u roept is trouw; Hij zal het ook doen."

Dit gaat niet over een God die je lang geleden één keer geroepen heeft.
Dit gaat over een God die je voortdurend roept. Dat is Zijn permanente bezigheid.

Hij drukt je steeds opnieuw op het hart dat Hij wil dat je voor Hem leeft. Hij herinnert je daar telkens weer aan.

God roept je:

- door zijn Woord, als je dat persoonlijk leest
- door preken
- door andere gelovigen
- Eigenlijk zijn er zoveel zaken om ons heen die ons wijzen op Christus. De natuur, andere mensen. We ontkomen nooit aan Hem.

Steeds weer zegt Hij: “Geef Mij heel je leven.”

Dat is urgent.

Urgent, vanwege de wederkomst van Jezus Christus.

Wees voorbereid op zijn komst.

Als Hij nu zou komen — in welke staat zou Hij je dan aantreffen?

Zijn er dingen in je leven die aandacht nodig hebben?

Stel niet uit wat gedaan moet worden.

2. Leiderschap

“Moge de God van de vrede u heiligen”, zegt Paulus.

In dezelfde passage schrijft hij ook: “Leef in vrede met elkaar.” (1 Thessalonicenzen 5:13)

Die twee zaken horen bij elkaar. En die combinatie, van vrede en heiligheid, helpt je misschien om je irritaties als we het over heiligmaking hebben, van je af te schudden. We hebben zo allemaal onze ideeën wat heiligmaking en heilig zijn betekent, en vaak komen denken we dan aan mensen die een beetje, wat zal ik zeggen, 'doetjes' zijn? Heilige boontjes?

Maar dat is zo'n verkeerd idee. God is heilig en Hij is geen doetje of een heilig boontje. Jezus was heilig maar dat kon goed samengaan met flink boos zijn en tafels in de tempel omgooien.

Heiligheid heeft te maken met God en Jezus navolgen in hun gedrag. We hebben zo vaak de neiging om het begrip te verschraken tot bijvoorbeeld seksuele reinheid. Dat hoort erbij maar het is veel meer dan dat.

Heiligheid, dat betekent, voor God zijn, wordt heel concreet zichtbaar in bijvoorbeeld hoe we opkomen voor rechtelozen, hoe we armen bijstaan, hoe we er zijn voor de ander. En Paulus wijst specifiek op het aspect van vredestichter zijn. “Leef in vrede met elkaar.” Dat is heilig zijn.

Dat is geen individualistische opdracht. Wel heel persoonlijk voor iedereen, maar het gaat, concreet, om in vrede te leven met elkaar. Met elkaar als gemeente van Jezus Christus.

Jezus roept ons om vredestichters te zijn. Vrede brengen is een heilige bezigheid. "Zalig de vredestichters, want zij zullen kinderen Gods genoemd worden.", zegt Jezus in de Bergrede.

Vredestichters zijn — wat betekent dat voor ons, in deze donkere dagen in Egypte, waarin mensen meer tegenover elkaar lijken te staan dan ooit?

In de gemeente van Thessalonica waren mensen die de vrede verstoorden, anders had Paulus dit niet hoeven schrijven. Vrede gaat over goede onderlinge relaties, maar ook over iets anders dat we vaak niet meteen met vrede verbinden: het heeft ook van doen met orde en structuur. Paulus roept de gemeente op om hun leiders te respecteren, hoog te achten, te erkennen, en in dat kader zegt hij: "Leef in vrede met elkaar."

In Thessalonica waren mensen die zich niet aan die orde hielden, bijvoorbeeld door geen respect te hebben voor het leiderschap.

De gemeente is een familie. We zijn allemaal schapen van dezelfde kudde, en sommigen zijn geroepen om herders te zijn. Nou, respecteer die dan om hun werk. Ze hebben het vaak niet makkelijk.

Leiderschap is uiteraard wel dienstbaar leiderschap. Wat onze apostel hier zegt kan niet worden gebruikt als geestelijke drukmiddel door leiders die niet weten wat dienen is, herders die niet voor hun schapen zorgen.

St Augustinus zei ergens, "Wie leiding geeft, dient." En zo hoort het te zijn. Leiders die niet dienen, verliezen hun gezag. Wie wil leiden, moet beginnen met dienen.

3. Leven als lichaam

Heiligheid betekent dat je voor elkaar zorgt. Dat is de taak van leiders, maar net zo goed van elk gemeentelid; die respecteren hun leiders en dienen elkaar.

In Efeziërs 4 zegt Paulus dat leiders niet alles zelf moeten doen, maar dat ze de gemeente moeten toerusten, zodat iedereen meebouwt aan het lichaam van Christus.

De kerk is geen plek waar enkelen alles doen en de rest mag toekijken. God wil dat wij allemaal betrokken zijn.

Daarom schrijft Paulus in 1 Thessalonicenzen 5:14: "wij roepen u ertoe op, broeders, hen die ordeloos leven terecht te wijzen, de moedelozen te bemoedigen, de zwakken te ondersteunen, en met allen geduld te hebben." Dat is geen oproep aan leiders maar aan alle broeders en zusters.

Dat is een opdracht aan ons allemaal.

Sommigen raken uit de pas — die moeten we liefdevol aanspreken.

Anderen zijn moedeloos — die hebben bemoediging nodig.

Weer anderen zijn zwak — die moeten geholpen worden.

Let op elkaar, kijk of het wel goed gaat met de ander.

En boven alles: **wees geduldig met elkaar**. Niemand is volmaakt. Ook jij niet.

Breek de keten van het kwaad. Als iemand in de gemeente je iets naars heeft aangedaan, neem geen wraak. Jaag het goede na voor iedereen. De wet van de wraak is vervangen door de wet van liefde.

Laten we dat maar eens oefenen met elkaar. Dat is de wil van God. Wie dat doet, gedraagt zich zoals God is; liefdevol en zorgzaam. En de liefde en zorg die u van Hem ontvangt, mag u weerspiegelen in relatie tot uw naasten. Dat is ware heiligheid.

Conclusie

Hoe leren we Gods wil kennen?
Door zijn Woord. Dat is de maatstaf.

Daarom moest Paulus' brief aan iedereen worden voorgelezen.
En daarom hebben wij dat de afgelopen weken ook gedaan.

Nu is de vraag niet alleen: luisteren we?
Maar ook: **doen we het?**

We verwachten dat onze Heer terugkomt om alles nieuw te maken — laten we dan vandaag al beginnen met nieuw te leven!

De Advent is begonnen.
We bereiden ons voor op Kerstmis: het feest van Gods vrede.

Maar laten we ons ook voorbereiden op zijn wederkomst,
door vandaag al voor Hem te leven — in heiligheid, in vrede met elkaar.

Paulus sluit af met deze woorden:

“De genade van onze Heer Jezus Christus zij met u.”

Laten wij dat nu ook tegen elkaar zeggen.

“De genade van onze Heer Jezus Christus zij met u.”

Allen:

De genade van onze Heer Jezus Christus zij met u.

**+In de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest.
Amen.**